

*Instalace Hynka Tkadlečka farářem v Horních Dubenkách
neděle 16. října 2016*

Efezským 6, 10-17

„Tati, a co budeš dělat, až budeš opravdu velký...?“, zeptal se mne na vycházce náš 4-letý syn Adam. Přiznám se, že mě svým dotazem zaskočil. – Kdy je člověk opravdu velký? Proč si kluk myslí, že ještě velký nejsem? Co má za měřítko, v němž moje výška ani značně prořídlé šediny nehrají žádnou roli? – A, kdy jsem si vlastně já přestal říkat „až budu velký“?

Myšlenky se rozeběhly tak, jak to umí až k Ježíšovu: „kdo chce být mezi vámi největší, buď služebníkem všech...“. A oddíl pro dnešní neděli mi s odpovědí také pomáhá: Až budu opravdu velký, budu nosit zbroj, jak jsme o ní od apoštola Pavla právě slyšeli. Tak se na ni podívejme:

„Svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci“. Tu a tam lze potkat člověka s takovou zvláštní holí, na jejímž konci je zařízení upozorňující dotyčného, že pod zemí se skrývá nějaký kus železa, stříbra, či zlata. Takový novodobý hledač pokladů neví kde a neví ani co najde..., ale má naději, že to bude veliké, nebo vzácné, že mu to pomůže se živobytím, že si splní své sny a podobně. My narozdíl od něj víme naprosto přesně, kde máme hledat – u Pána, tedy v Kristu, v jeho veliké moci. A víme také, co máme

hledat – svou sílu. Vlastních sil k plnění zálib, koníčků a snů – těch máme, jako onen hledač pokladů, zřejmě dost. Nedostává se nám však sil, které uvolňují až samotné proniknutí k moci Kristově... - „musíme se vždy znovu, velmi dlouze a velmi tiše hroužit do Ježíšova života, jednání a umírání..., abychom poznali, co Bůh zaslíbil a jakou mocí splnil...“, píše farář Ditrich Bonhoefer, krátce před koncem války popravený nacisty. – A právě těmito silám, tomuto zmocnění, apoštol doporučuje věnovat pozornost. S nimi totiž lze odolávat svodům všeho a všech, kteří si život v souřadnicích Božího pokoje a dobra zprotivili. Přičemž, poslechněme ještě jednou: „Nevedeme svůj boj proti lidským nepřátelům“... – tedy, hříšníka milovat, ale nenávidět hřích..., ne, těchto sil se nám opravdu nedostává.

„Stůjte tedy kolem beder opásáni pravdou“ – Opasek přidržuje kalhoty, nebo nějaký košilový oděv, aby se nepletl při pohybu a práci. Bez opasku budeme packat, zakopávat a zamotávat se do svých svršků. Podobně se budeme zamotávat do svých lží, polopravd a výmluv, nebude-li nás držet pravda. Platí to i dnes, navzdory tomu, že se politici už ani neobávají, že by jejich lež byla odhalena. Dokonce s tím počítají. Už ale nepočítají s tím, že jejich srdce hrubne. „Pravda a láska vítězí nad lží a nenávisť...“, (jak rozeznal Václav Havel) především v srdci jednotlivého člověka. Jak mocně se pravda zabydlela v srdci Husově známe z jeho – cituji:

„Věrný křesťane, hledej pravdu, slyš pravdu, uč se pravdě, miluj pravdu, prav pravdu, drž pravdu, braň pravdu až do smrti, neboť pravda tě vysvobodí od hřícha, od ďábla, od smrti duše a konečně od smrti věčné, jenž je v odloučení od milosti Boží“ Bratři a sestry, hledat pravdu o sobě a Bohu lze v bibli, slyšet pravdu znamená tu knihu číst a začneš-li s učením se pravdě, pak si ji i zamiluješ, a budeš-li ji milovat, pak si ji nenecháš pro sebe – budeš o ní mluvit, budeš ji držet, budeš ji bránit.

„Obrnění pancířem spravedlnosti“ - Se samotným pancířem je to trochu komplikované. Možná, víc než život chrání pancíř náš strach o život, přičemž síly sebezáchovy jsou živnou půdou pro zločinnost. Pastýř David strach před soubojem s Goliášem neměl. Nabízené brnění odkládá. Je vyzbrojen spravedlností. Spravedlnost je ovšem dvojí:

Naše lidské pojetí spravedlnosti symbolizuje postava ženy se zavázanýma očima. V jedné ruce drží váhy a v druhé meč. Tedy nezaujatost má doprovázet zvažování našich činů, našeho konání. Podle tohoto lidského pojetí spravedlnosti je spravedlivý ten, kdo si vede správně v rámci ústavy a právní legislativy. Ovšem jak to často ve skutečnosti se nezaujatostí našich lidských soudů a spravedlností dopadá, víme. Vzpomeňme jen, jak dopadl v zinscenovaném procesu už Nábót, když se jeho vinice zalíbila Achabovi; spravedlností lidskou je křižován samotný Ježíš – když ti nejzbožnější a nejspravedlivější nechtěli slyšet o milosrdenství odpouštějícího Otce pro

všechny lidi...- příliš byli obrnění správností a perfektností svého konání, když bezvýhradně, poslušně, přísně přesně plnili nařízené příkazy, zákazy a normy. A krvavé procesy ve středověku, které dodnes znevěrohodňují církev? A politické procesy padesátých let? Ne, ten seznam by byl smutně dlouhý až po dnešní kolikrát marné dovolávání se spravedlnosti, když si s úplatkem podává ruce lež a za dveřmi stojí vlivní a mocní tohoto světa. Zkrátka a dobře, pancíř spravedlnosti lidské člověka chrání mizerně. - Mluví-li apoštol o spravedlnosti, pak má na mysli tu Boží, mající moc chránit vnitřní stav člověka. Spravedlivými jsou ti, kteří zůstávají s pravdou – tou rozeznanou pravdou o sobě a o Bohu, který se v mnohém svém milosrdenství a slitování nepřestává o člověka ucházet. Je věrný a vstřícný našemu zájmu se jeho spravedlnost kryje s odpuštěním Spravedlnost Boží nespočívá v jistotě a nevyhnutelnosti trestu, v pokutách za zločiny svévole, ale v účinném opatření, aby se už nestávaly; aby přestaly být osudovou nevyhnutelností. - Hospodin je dost silný na to, aby zrušil i nejstrašnější setrvačnost ke zkáze v životě člověka. Vykoupení otroka mívalo přece význam pro jeho budoucnost, pro život, který měl ještě před sebou. Zapláceno nebylo za to, co odsloužil a odotročil, ale za to, co by ještě musel – jako služebník, jako nevolník bez svého opravdového života odpracovat a odžít. Vykoupení z otroctví starého škudce, protivníka a otcí lži, má pro nás zásadní dopad v našem „ted' a tady“ a v dalších dnech které nám Pán Bůh stále ještě přidává.

„Obuti k pohotové službě evangeliu pokoje a vždycky se štítem víry“ – Na pohotovosti, nebo se záchrankou se nám dostává pomoci s akutním zraněním. Příčiny zranění bývají vesměs dobře popsatelné, mají jasnou logiku (křivé šlápnutí, nepřiměřená rychlost, únava, alkohol.... Záchraně života slouží odbornosti skvělých lékařů – záchranářů, právo absolutní přednosti na silnici, týmová koordinace s profesionálním zásahem hasičů, policie....

S porušením naší duševní rovnováhy, se zraněním naší duše – tomu tak není. Důvody a příčiny našich strachů, úzkostí jsou rozesté v letitých, neuzavřených událostech a sporech. Mnohdy přechází z generace na generaci a vůbec nebývá snadné nacházet k nim cestu, odblokovávat mračna předsudků a negativních postojů k těm, kdo nám a jiným ublížili, nebo my jim....Sotva s úplností zmapujeme kdo, kdy kde a jak ovlivnil a ovlivňuje náš duševní vývoj.

Ježíšovo pozdravení pokoje slyší učedníci ve chvíli, když jsou za zavřenými dveřmi, zdrceni, rozbolavěni a znejistěni smrtí svého mistra a Pána. Nepřeslechnutelně vnímají a slyší navzdory všem zdem, kterými se dovede naše mysl obestavět, jeho: „Pokoj vám“ . – Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána (svědčí Jan). Ježíš jim znovu řekl: “Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás, přijměte Ducha svatého“. Láska je silnější než smrt.

„Se štítem víry“ . Víra s láskou tvoří spojitě nádoby... (věříme tak, jak milujeme a milujeme tak, jak věříme).

Víru poznáváme z evangelia jako stav duše a srdce..., - stav, projevující se zvláštním jednáním a životním stylem věřícího. Víra přemáhající svět (jak svědčí o jejím vítězství Jan), je předně Božím přemožením světa v nás. - Bůh se prosazuje a vítězí tam, kde až dosud bylo středem všeho naše „já“ (zařizující se po svém a bez Boha).

Všichni potřebujeme, aby se v nás tohle dnes a denně měnilo, jinak jsme ztraceni. A Ježíš, Syn Boží, přišel, aby takový převrat v nás umožnil a dokonal.

Jako správná diagnosa je předpokladem účinného léčení, tak kající sebe-poznání je východiskem obrácení se od zahynutí k životu. Ve smyslu takové změny působí v nás Kristova láska.

Nepočítá nám hříchy, ale proměňuje nás; vkládá do naší duše to, co je z Boha...., z odpouštějícího, milosrdného Otce...., takže si posléze troufáme jednat jako On. Tedy, učinění jeho odpouštějící spravedlností na tomto tvrdém a nelítostném světě, jeho aktivní láskou v Kristu Ježíši, a pro každého jeho nadějí.

„Přijměte také prilbu spasení a meč ducha, jímž je slovo Boží“. Amen.